

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. София, 05.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10564** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] [населено място], представлявано от М. М. Б. и Н. Д. К., срещу мълчалив отказ на началника на Дирекцията за национален строителен контрол за назначаване на държавна приемателна комисия /Д./ за издаване на разрешение за ползване на строеж по заявление № СО-2569-10-038/27.08.2020г.

В жалбата се сочи, че [фирма] е подало искане с вх. № СО-2569-10-038/27.08.2020г. до началника на ДНСК за назначаване на Д. за строеж „Многофункционална административна сграда с офиси, хотелски комплекс, жилища, търговски площи и подземни паркоместа. Втори етап – Жилищна сграда с магазини“ в УПИ I, кв. 308 по плана на [населено място], м. „И. В.“, район „Т.“ СО. Административният орган не се произнесъл в 14-дневния срок по чл. 6, ал. 1 от Наредба № 2/2003г., поради което жалбоподателят счита, че е налице мълчалив отказ. Вместо произнасяне по заявлението от ДНСК е получено писмо изх. № СО-2569-03-357/09.09.2020г. Счита, че това писмо не представлява административен акт, като допълнително сочи, че писмото е с неясно съдържание, поради което моли да бъде обявена нищожността му. По същество твърди, че са налице условията на чл. 4, ал. 2 от Наредба № 2/2003г., поради което компетентният орган е следвало да назначи държавна приемателна комисия /Д./.

В съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда,

ответникът е изразил становище, че по подаденото заявление е налице изрично произнасяне, обективизирано в писмо изх. № СО-2569-03-357/09.09.2020г. на началника на ДНСК. По съществуващото на спора е поддържал, че не са представени всички изискуеми документи по чл. 4, ал. 2, т. 3 от Наредба № 2/31.07.2003г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Република България и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти /Наредба № 2/.

В съдебно заседание на 23.02.2021г. адв. П., пълномощник на жалбоподателя, е направила изявление, че на основание чл. 58, ал. 3 от АПК и във връзка със становище на ответника от 22.02.2021г., като предмет на оспорване следва да се приеме писмо изх. № СО-2569-03-357/09.09.2020г. на началника на ДНСК, в което е обективизиран отказ по заявление № СО-2569-10-038/27.08.2020г. за назначаване на Д.. В съдебно заседание на 05.10.2021г. адв. П. поддържа оспорването на писмо № СО-2569-03-357/09.09.2020г. на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът – началникът на Дирекция за национален строителен контрол, за съдебно заседание редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, 27-ми състав, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложения по делото нотариален акт № 41, том I, рег. № 1642, дело № 37/2009г. [фирма] е собственик на УПИ I – за административен център, кв. 308 по плана на [населено място], м. „И. В.“, целият с площ от 7000 кв.м. Съгласно Разрешение за строеж /РС/ № 572/27.07.2005г., издадено от главния архитект на С., на [фирма] е разрешено да изгради в гореописания имот „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“. Със Заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на С. е вписана забележка в РС № 572/27.07.2005г. при условията на чл. 154, ал. 2, т. 5, 6 и 7 от ЗУТ. Със Заповед № РА51-175/30.08.2016г. на главния архитект на Столична община е допълнено РС № 527/27.07.2005г., като е допусната етапност на строежа на основание чл. 152, ал. 2 от ЗУТ. Със Заповед № РА51-205/12.10.2016г., Заповед № РА51-73/21.03.2017г. и Заповед № РА51-114/25.05.2017г. на главния архитект на СО е допълнено РС № 572/27.07.2005г.

По делото е приложено Разрешение за ползване № СТ-05-619/31.05.2017г., съгласно което на [фирма] е разрешено ползването на строеж: „Офисна сграда с подземни паркоместа, бирария, снекбар, търговски обекти, складове, обслужващи помещения, перално стопанство, автокозметичен център, банков офис, застрахователен офис“ – първи етап от строеж „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част, жилища и подземни паркоместа“ (без ресторант на кота +85,25). С Разрешение за ползване № СТ-05-429/18.06.2020г. е въведен в експлоатация строеж: „Многофункционална административна сграда с офиси, хотелски комплекс, жилища, търговски площи и подземни паркоместа“ – трети етап – „Хотелски комплекс с конгресен център, казино, игрални зали, ресторанти, скайбар, барове, конферентни зали, офиси, складове, басейн, спа център, фитнес, център за красота, хеликоптерна площадка, VIP зала, търговски обекти – магазини“.

Производството пред началника на ДНСК е започнало по искане с вх. № СО-2569-10-038/27.08.2020г. от [фирма] за назначаване на Д. за строеж:

„Многофункционална административна сграда с офиси, хотелски комплекс, жилища, търговски площи и подземни паркоместа“ - втори етап – „Жилищна сграда с магазини“, находящ се в УПИ I, кв. 308 по плана на [населено място], м. „И. В.“, район „Т.“ СО. Към искането са представени окончателен доклад и документи по опис (л. 135-161).

С писмо изх. № СО-2569-03-357/09.09.2020г. началникът на ДНСК по същество е отказал назначаване на Д. по искане с вх. № СО-2569-10-038/27.08.2020г. от [фирма], за което е изложил следните съображения:

В одобрения проект по част „Вертикална планировка“ към разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. и заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г., издадени от главния архитект на СО, е предвиден транспортен достъп от [улица] до сградата в УПИ I, кв. 308, местност „И. В.“, през общински УПИ IV – за озеленяване и УПИ V – за озеленяване.

В ДНСК не са представени доказателства за платено обезщетение по реда на чл. 210 ЗУТ за учреденото със Заповед № РС-09-835/08.05.2003г. на кмета на СО право на преминаване през общински УПИ IV – за озеленяване, както и не е представена заповед на кмета на СО, вписана в имотния регистър, за учредено право на преминаване през УПИ V – за озеленяване.

Към искането за назначаване на Д. не са представени изискуемите документи съгласно чл. 4, ал. 2, т. 3 от Наредба № 2 и окончателният доклад, изготвен от лицето, упражняващо строителен надзор, не съдържа задължителната оценка за изпълнението на условията съгласно § 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 по отношение на транспортния достъп, осигурен и преминаващ през УПИ IV – за озеленяване и УПИ V – за озеленяване, кв. 308 по плана на [населено място], местност „И. В.“ – публична общинска собственост.

В писмото са цитирани и две заповеди за премахване на незаконни строежи – Заповед № РА-30-284/27.08.2020г. за премахване на незаконен строеж: „Бетонна площадка с рампа“, находящ се в имот с идентификатор 68134.1001.865 по КККР на [населено място], представляващ УПИ IV – за озеленяване, кв. 308 по плана на [населено място], местност „ж.к. И. В.“ и Заповед № РА-30-285/27.08.2020г. за премахване на незаконен строеж: „Паркинг“, находящ се в имот с идентификатор 68134.1001.866 по КККР на [населено място], представляващ УПИ V – за озеленяване, кв. 308 по плана на [населено място], местност „ж.к. И. В.“.

В заключение е посочено, че Д. може да бъде назначена след изясняване на горните обстоятелства и подадено ново искане, придружено от всички изискващи се документи по чл. 4, ал. 2 от Наредба № 2/31.07.2003г.

За изясняване на релевантните по делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло и ще обсъди релевантните ѝ части по-долу в изложението.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане.

Предмет на оспорване е писмо изх. № СО-2569-03-357/09.09.2020г. на началника на ДНСК, в което по същество е обективизиран отказ за назначаване на Д. по искане с вх. № СО-2569-10-038/27.08.2020г. от Н. АД.

По своята същност отказът за назначаване на Държавна приемателна комисия /Д./ представлява индивидуален административен акт, който засяга права и законни интереси на граждани и организации в производството по въвеждане в експлоатация

на строежите. Този отказ прегражда по-нататъшното развитие на административното производство по разрешаване ползването на строежа, поради което и подлежи на съдебен контрол. Същият не е приравнен на отказ за издаване на разрешение за ползване на строежа, като редът и предпоставките за издаване на последния са различни.

Дружеството-жалбоподател, като възложител по смисъла на чл. 161, ал. 1 от ЗУТ, разполага с активна процесуална легитимация да оспори отказа, доколкото разполага с правото да заяви назначаването на Д.. Назначаването на Д. е част от производството по въвеждане в експлоатация на строежа и формално положително и благоприятстващо засяга пряко правната сфера на възложителя, а съответно отказът за това е неблагоприятстващ.

Жалбата е депозирана на 19.10.2020г. пред Административен съд София-град, а отказът, обективизиран в писмо изх. № СО-2569-03-357, е от 09.09.2020г. По делото няма данни за датата на връчване на процесното писмо, но съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, доколкото в писмото не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 4 от Наредба № 2 от 31.07.2003г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Република България и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти /Наредба № 2/.

Съгласно чл. 177, ал. 2 ЗУТ строежите от първа, втора и трета категория се въвеждат в експлоатация въз основа на разрешение за ползване, издадено от органите на ДНСК. Редът и условията за това са определени в Наредба № 2/31.07.2003г. за въвеждане в експлоатация на строежите в РБ и минималните гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Производството започва по искане от възложителя, като представя окончателния доклад по чл. 168, ал. 6 ЗУТ, договорите с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура, технически паспорт и сертификат за проектни енергийни характеристики и посочва идентификатор на обекта на кадастъра, подлежащ на въвеждане в експлоатация – чл. 177, ал. 1 от ЗУТ. Според чл. 4, ал. 2 от Наредба № 2 към искането за назначаване на Д. възложителят/упълномощено от него лице представя окончателен доклад по чл. 168, ал. 6 ЗУТ със съответните приложения; документ за собственост или документ за учредено право на строеж в чужд имот, или документ за право да се строи в чужд имот по силата на специален закон; договор с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура. Началникът на ДНСК или упълномощено от него лице назначава или отказва назначаването на Д.. Комисията приключва работата си с протокол обр. 16, който е основание за издаване на разрешение за ползване на строежа или отказ за издаване на същото.

Отказ за назначаване на Д. може да бъде постановен, ако искането за това не е направено от възложителя (или упълномощено от него лице, според чл. 3 от Наредба № 2) и ако не са представени документите, посочени в чл. 177, ал. 1 ЗУТ и чл. 4, ал. 2 от Наредба № 2/31.07.2003г. Следва да се посочи, че с наредбата не могат да се въвеждат допълнителни изисквания и документи, извън посочените в закона.

В случая изложените мотиви не съставляват основание за отказ да се назначи Д.. Това

дали процесният строеж е в съответствие с одобрените проекти, издадените разрешения за строеж и действащия ПУП, наличието или липсата на учредено право на преминаване, респ. изплащане на обезщетение за същото не е основание да се откаже назначаване на Д., а касае въвеждането на строежа в експлоатация. В този смисъл и Решение № 7522/16.06.2020г. по адм. д. № 2307/2020г. на ВАС.

За да откаже назначаването на Д., административният орган е приел, че заявителят не е представил изискуемите документи по чл. 4, ал. 2, т. 3 от Наредба № 2, а именно документ за собственост или документ за учредено право на строеж в чужд имот, или документ за право да се строи в чужд имот по силата на специален закон. Всъщност ответникът тълкува неправилно посоченото изискване. В случая е подадено искане за назначаване на Д. за строеж: „Многофункционална административна сграда с офиси, хотелски комплекс, жилища, търговски площи и подземни паркоместа“ - втори етап – „Жилищна сграда с магазини“, находящ се в УПИ I, кв. 308 по плана на [населено място], м. „И. В.“, район „Т.“ СО, т.е. иска се назначаване на Д. за строеж в УПИ I. Не е спорно по делото, а и това се установява от приложените доказателства, че собственик на УПИ I и възложител на строежа в УПИ I е Н. АД. З. не е подал искане за назначаване на Д. за разрешаване ползването на строеж в чужд имот /УПИ IV и УПИ V/, за да трябва да представя документ за учредено право на строеж в чужд имот. Обстоятелството дали разрешеният строеж попада и в други УПИ – УПИ IV и УПИ V - публична общинска собственост, касае законосъобразността на одобрените инвестиционни проекти, съответно на издаденото въз основа на тях РС № 572/27.07.2005г. на главния архитект на С. и вписана забележка със заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на С.. Но това обстоятелство не е основание да се откаже назначаване на Д..

Второто основание за отказ е, че окончателният доклад, изготвен от лицето, упражняващо строителен надзор, не съдържа задължителната оценка за изпълнението на условията съгласно § 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 по отношение на транспортния достъп, осигурен и преминаващ през УПИ IV – за озеленяване и УПИ V – за озеленяване, кв. 308 по плана на [населено място], местност „И. В.“ – публична общинска собственост. Съгласно изслушаната СТЕ в одобрената проектна документация към разрешение за строеж № 572/27.07.2005 г. и заповед № РД-09-50-277/04.03.2008 г. на главния архитект на С. за обекта в УПИ I е предвиден транспортен достъп през УПИ IV – „за озеленяване“ и УПИ V – „за озеленяване“, както и че сградата в УПИ I е проектирана, изградена и частично въведена в експлоатация /първи и трети етап/ с оглед на този транспортен достъп. Вещото лице е установило, че видно от чертеж „Вертикална планировка“, одобрен на 04.02.2008 г., на основание чл. 154 от ЗУТ, и вписано изменение на разрешение за строеж № 572/27.07.2005 г. със заповед № РД-09-50-277/04.03.2008 г. на главния архитект на Столична община, транспортният достъп до подземните гаражи на сградата в УПИ I от [улица] е показан през УПИ IV – „за озеленяване“ и УПИ V – „за озеленяване“. Въз основа на изготвения и одобрен архитектурен проект на сградата в УПИ I и функционалните връзки в нея, транспортната връзка от страна на [улица] е основна, като от [улица] е предвиден само вход, от [улица] само изход и от [улица] е предвиден вход и изход.

В случая от приетата СТЕ се установява, че транспортният достъп до сградата в УПИ I, кв. 308, през УПИ IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване присъства в одобрения идеен инвестиционен проект към Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г.

на главния архитект на СО, както и в одобрения технически инвестиционен проект за изменение по чл. 154, ал. 2 от ЗУТ, за което е издадена Заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г. на главния архитект на СО, като видът и размерът на засегнатите площи в УПИ IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване търпят промени в двата проекта.

А. проект за сградата в УПИ I предвижда подземно паркиране на 5 нива, с подходи към тях от трите прилежащи булеварда, като основен автомобилен подход към и от сградата е от [улица]. Организацията на подземното паркиране и вертикалните комуникации в сградата са изцяло съобразени с предвидените в проекта подходи към нея. Без транспортния достъп от [улица], който навлиза в УПИ IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване, възможността за достъп до сградата ще бъде ограничена, петте нива подземни гаражи няма да могат да изпълняват функцията си и ще се наруши вътрешната комуникация и функционална организация на сградата.

В. в експлоатация с Разрешение за ползване №619/31.05.2017г. на Зам. Началник на ДНСК 1-ви етап от сградата включва пет етажа подземни гаражи, обслужващи пространства над кота +0,00 и хотелска част. Петте нива подземни гаражи са свързани помежду си с рампи и са с входи от [улица]и [улица]и изходи към [улица]и [улица]. Основният подход е от [улица], през УПИ IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване към 3-ти сутерен. Без този подход не би могъл да се ползва по предназначение въведеният в експлоатация етап от сградата.

Въведените в експлоатация етапи от Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи в УПИ I, кв. 308, м. „И. В.“, са съответно: 1-ви етап - офис сграда, пет етажа подземни гаражи и обслужващи пространства над кота +0,00 и 3-ти етап – хотелска част. Откъм [улица]подземните гаражи са достъпни посредством рампи към 3-ти сутерен на кота -9,00м. Общата ширина на входа от [улица]е над 15м. , с което е около 2 пъти по-голяма от уличнорегулационната линия на УПИ I към [улица]и навлиза в съседните УПИ IV-за озеленяване и УПИV-за озеленяване.

В случая е безспорно, че одобрените инвестиционни проекти към разрешение за строеж № 572/27.07.2005 г. на главния архитект на С. предвиждат транспортен достъп и изход в териториалния обхват на УПИ IV и УПИ V, кв. 308, м. „И. В.“. Видно от чертеж „Вертикална планировка”, одобрен на 04.02.2008 г., и вписано изменение на разрешение за строеж № 572/27.07.2005 г. със заповед № РД-09-50-277/04.03.2008 г. на главния архитект на С., транспортният достъп до подземните гаражи на сградата в УПИ I от [улица]е показан през УПИ IV – „за озеленяване” и УПИ V – „за озеленяване”. Тогава неясно защо органът е приел, че окончателният доклад, изготвен от лицето, упражняващо строителен надзор, не съдържа задължителната оценка за изпълнението на условията съгласно § 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 по отношение на транспортния достъп, осигурен и преминаващ през УПИ IV – за озеленяване и УПИ V – за озеленяване, кв. 308 по плана на [населено място], местност „И. В.“ – публична общинска собственост. Както се посочи, този транспортен достъп е предвиден в одобрените инвестиционни проекти.

Действително, по делото се установява, че транспортният достъп е предвиден частично в УПИ V – „за озеленяване“ и в УПИ IV – „за озеленяване“, кв. 308, които имоти са публична общинска собственост и за тях са съставени АОС № 1447/15.06.2009 г. и АОС № 1445/15.06.2009 г., както и че върху тези терени не е било учредено право на строеж в съответствие с изискването на чл. 182, ал. 1 от ЗУТ. Така

констатираното сочи на незаконосъобразност на одобрените инвестиционни проекти, съответно на издаденото въз основа на тях разрешение за строеж № 572/27.07.2005 г. на главния архитект на С. и вписана забележка със заповед № РД-09-50-277/04.03.2008 г. на главния архитект на С.. Въпросът за законността на тези проекти и издаденото въз основа на тях РС обаче няма как да бъде разрешен от лицето, упражняващо строителен надзор, в изготвения от него окончателен доклад по чл. 168, ал. 6 ЗУТ, още по-малко е основание да се откаже назначаване на Д. на това основание.

В допълнение следва да се отбележи, че според изслушаната СТЕ процесният транспортен достъп има обслужваща функция към сградата в УПИ I, като същият е основна транспортна връзка за тази сграда. Освен това за строежа в УПИ I, част от вертикалната планировка на който е и процесният транспортен достъп, е било издадено и разрешение за ползване № СТ-05-619/31.05.2017 г. на зам.-началника на ДНСК. Според СТЕ въведеният в експлоатация с Разрешение за ползване №619/31.05.2017г. на Зам. началник на ДНСК 1-ви етап от сградата включва пет етажа подземни гаражи, обслужващи пространства над кота +0,00 и хотелска част. Петте нива подземни гаражи са свързани помежду си с рампи и са с входи от [улица]и [улица]и изходи към [улица]и [улица]. Основният подход е от [улица], през УПИ IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване към 3-ти сутерен. Без този подход не би могъл да се ползва по предназначение въведеният в експлоатация етап от сградата. По аргумент от чл. 176, ал. 1 ЗУТ следва извод, че разрешението за ползване е краен акт, който установява годността за ползване на строежа и съответствието му с одобрените инвестиционни проекти, заверената екзекутивна документация, изискванията към строежите и условията на сключения договор. В случая транспортният достъп в настоящия си вид е предвиден преди издаване на разрешение за ползване № СТ-05-619/31.05.2017 г. на зам. началника на ДНСК, с което е удостоверено съответствието му с одобрените строителни книжа. След като е налице въвеждане в експлоатация на строежа в УПИ I /първи и трети етап/, част от вертикалната планировка на който се явява и процесният транспортен достъп, недопустимо е да се преценява дали процесният етап от строежа съответства на предвижданията на действащия ПУП и да се ревизират одобрените инвестиционни проекти и разрешението за строеж, още по-малко това да служи като основание за отказ да се назначи Д..

В случая е искано въвеждане в експлоатация на строеж „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“ – втори етап – жилищен комплекс с магазини“ в УПИ I, кв. 308 по плана на [населено място], м. И. В., р-н Т., СО. Казано по-горе бе, че със Заповед № РА51-175/30.08.2016г. на гл. архитект на СО е допуснато поетапност на изпълнението на строежа по РС № 527/27.07.2005г. Последното води и до поетапност на въвеждането на строежа в експлоатация. Началникът на ДНСК е мотивирал отказа си с липсата на представени документи по отношение на транспортния достъп до строежа. Транспортният достъп обаче не е отделен етап, а част от целия строеж. От заключението на СТЕ се установява, че транспортният достъп до УПИ I през УПИ IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване присъства в одобрения идеен инвестиционен проект към Разрешение за строеж № 572/ 27.07.2005г. на Главния архитект на СО, както и в одобрения технически инвестиционен проект за изменение по чл. 154, ал. 2 от ЗУТ, за което е издадена Заповед № РД-09-50-277/04.03.2008г. на

Главния архитект на СО, като видът и размерът на засегнатите площи в IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване търпят промени в двата проекта. СТЕ сочи, че е одобрен проект и е издадено Разрешение за строеж № 572/27.07.2005г. на името на Н. АД за „Многофункционална административна сграда с търговски площи, офиси, хотелска част и подземни гаражи“ в УПИ I, кв. 308, м. „И. В.“, по плана на [населено място], район „Г.“. С одобрения проект са допуснати подходи от [улица]-рампи към сградата, които попадат частично в съседните УПИ IV-за озеленяване и УПИ V-за озеленяване. Представянето на документи по отношение на транспортния достъп през УПИ IV и УПИ V – за озеленяване (който е част от целия строеж, а не отделен етап) е въпрос по същество, респ. основание за отказ за въвеждане в експлоатация, но не засяга допустимостта на искането за назначаване на Д.. В тази връзка следва да бъде посочено още, че в чл. 178, ал. 3 ЗУТ са изброени изчерпателно случаите, когато строежите не се въвеждат в експлоатация, но те не са условия за отказ за назначаване на Д.. (Решение № 5864 от 11.05.2017 г. на ВАС по адм. д. № 9561/2016 г., II о.).

Изложеното налага извод за незаконосъобразност на оспорвания отказ. Същият следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне по така подаденото заявление. При новото разглеждане на заявлението компетентният орган следва да прецени дали са приложени изискуемите съгласно чл. 177, ал. 1 ЗУТ документи. Функционалната пригодност на строежа за ползване съобразно издадените строителни книжа ще е предмет на установяване от Д. в акт обр. 16, основание за издаване на крайния акт.

При този изход на делото основателна е претенцията за разноски на оспорващото дружество. Същата следва да бъде уважена в размер на 848 лева съгласно списък по чл. 80 от ГПК на л. 504 от делото.

Съдът констатира, че в съдебно заседание на 05.10.2021г. е определил окончателно възнаграждение на вещото лице за изготвената СТЕ в размер на 1596 лв., като е задължил всяка от страните в 7-дневен срок да довнесе сумата от 548 лв. по сметка на АССГ съобразно определения окончателен размер на възнаграждението на вещото лице. Ответникът не е внесъл дължимата сума, поради същият следва да бъде осъден да я заплати по сметка на АССГ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] писмо № СО-2569-03-357/09.09.2020г. на началника на Дирекцията за национален строителен контрол, в което е обективиран отказ за назначаване на Д. по молба с вх. № СО-2569-10-038/27.08.2020г. от [фирма]. ВРЪЩА делото като преписка на началника на ДНСК за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 848 (осемстотин четиридесет и осем) лева.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати по сметка на Административен съд София-град сумата от 548 (петстотин четиридесет и осем) лева съобразно определения окончателен размер на възнаграждението на вещото лице за изготвената съдебно-техническа експертиза.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: